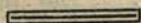

О, дайте сили да сплотимъ
 За общата борба,
 Та тъй по-скоро да сразимъ
 Ний злата си сждба.

Не трѣбва шумъ, не трѣбва вѣкъ,
 А трѣбватъ ни дѣла,
 И ще замлъкне злий езикъ
 На хорската мълва.

Д. Негенцовъ.

Грижа за нашитѣ училища.

Още отъ първитѣ дни на нашето народно пробуждане презъ тъмното политическо и духовно робство, се явява и грижата за народни училища. Това сж били малки стаи при нѣкои църкви или манастири, въ нѣкои затънени кѣшурки, наречени **келии**. Въ тѣхъ слабообразовани, но добри българи и радатели за народното пробуждане сж събирали деца и сж ги учили на четмо и писмо предимно на славянобългарски.

Въ тия келии, които презъ турското робство сж били начало на нашитѣ училища, се е давало на малкитѣ деца твърде ограничено и нищожно образование. Четенето на наустницата и псалтира, нѣкои черковни книги и упражнение въ писане на пѣсъкъ — съ това се е изчерпвало главно усвояването на тогавашната школска наука.

Постепенно обаче положението се промѣня. Сжществующитѣ тукъ-тамъ изъ Българско келии поч-